

# РЕШЕНИЕ

№ 3755

гр. София, 10.06.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров  
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **2338** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 08.01.2021г. по НАХД № 6502/2020г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 464083-F478153 от 18.09.2019г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – С., с което е наложена имуществена санкция на [фирма] в размер на 500.00лева на основание чл.185 ал.1 от ЗДДС.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от З. Х. И. с ЕГН [ЕГН], представител на [фирма], ЕИК[ЕИК] с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди за доуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. В касационната жалба и в с.з. не се конкретизират твърдяните от касаторът процесуални нарушения. В съдебно заседание касаторът, редовно призован не изпраща представител. Депозирана е молба от адв. Я. С. от АК С., с която се прилага адвокатско пълномощно и моли по същество да бъде отменено атакуваното съдебно решение, като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът – ЦУ на НАП – С., чрез юрк. К. оспорва касационната жалба. Моли

решението на СРС да се остави в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС правилно, поради което следва да се остави в сила.

Административен съд – София град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна. К. състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че на 11.03.2019г. в 14:47 ч. св. М. А. - инспектор по приходите в ЦУ на НАП - С. извършил проверка на павилион за дюнери, находящ се в [населено място], [улица], пазар „Женски пазар“, стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че за извършената контролна покупка от А. на 1бр. безалкохолна напитка „Фанта“, на стойност 1.30лева е прието плащане за сметка на [фирма] за което не е издаден фискален бон от наличното в обекта и в работен режим ФУ, модел „ZIT2007BG-KL“ С ИН на ФУ ZI002121 и ИН на ФП 64020741, регистрирано в НАП. Покупката е била заплатена в брой в лева от М. А. – ИП преди легитимиране на органите по приходите. Плащането е прието от Е. А. М. А. – продавач в обекта. Контролните органи, чрез монтираното в обекта ФУ отпечатали КЛЕН за дата 11.03.2019г., от която се установило, че описаното по-горе продажба на стойност 1.30лева не е регистрирана на ФУ чрез издаване на фискална касова бележка.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № F478153/20.03.2019г., а въз основа на него и процесното НП.

Настоящият съдебен състав напълно споделя мотивите на СРС относно приложението на материалния закон.

В хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са основание за отмяна на обжалваното НП на формално основание, съответно които да са довели до ограничаване или нарушаване правото на наказаното лице на защита.

Актът и НП са издадени при съблюдаване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, по предвидения от закона ред. Издадени са от компетентни лица - съгласно заповед № ЗЦУ – 1-ОПР-17/17.05.2018г. на изпълнителният директор на НАП.

Налице е пълно, ясно и точно описание на нарушението и коректна правна квалификация, която съответства на описанието на деянието и няма нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Следва да се отбележи и факта, че по същество не се оспорва допуснатото нарушение от касатора.

Правилно нарушението е квалифицирано като такова по чл.118 ал.1 от ЗДДС.

Съгласно ЗДДС Чл. 118. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.,

доп., бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм. и доп., бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., изм., бр. 23 от 2013 г., в сила от

8.03.2013 г.) (1) Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Санкционната разпоредба на чл. 185, ал.1 от ЗДДС предвижда, че: На лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

Настоящия съдебен състав изцяло споделя мотивите на СРС.

Санкцията е наложена правилно на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС, като е определена в предвидения от закона минимум. В действителност не са изложени мотиви за определянето размера на санкцията, но доколкото същия е минимален, съдът намира, че по този начин не е нарушено правото на защита на касатора.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговско дружество, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Правилно АНО и въззивния съд са приели, че не е налице маловажност и не може да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, като въпреки липсата на изрично произнасяне в тази насока, волята им в тази насока е безспорно установена от съдържанието на НП и атакуваното съдебно решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника, съдът намира, че същото е основателно и следва да се произнесе по него, като присъди такова.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII касационен състав

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.01.2021г. по НАХД № 6502/2020г. по описа на СРС, НО, 111- ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от З. Х. И. с адрес на управление [населено място],[жк]бл.139 вх.Д ет.6 ап.107, да заплати на ЦУ на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.